

פ ר ו ל ג

תומאס וולף

(במה חשוכה.

קרן אור אחת מאירה את תומאס וולף.

על המסך - פניו של תומאס.)

תומאס - ...לא רציתי לעשות את הסרט הזה שעשיתי.

רציתי לעשות סרט אחר, על מקום שקט בו אנשים

יושבים ומדברים, אוכלים ושותים, אוהבים

ורבים ומזקינים... הייתי שם. כל מה שקרה

שם, ראיתי. מה שראיתי אראה לכם. לא תמלטו.

(האור כבה על הבמה ועל המסך)

ת מ ו נ ה ר א ש ו נ ה

(האור עולה על משרדו של המנהל גרהארד שיץ.

דצמבר. עץ חג המולד המואר בפינה.

לצד החלון עומדת איגנה שטראוס ומביטה החוצה אל הגשם הכבד.

הסופה נשמעת)

תומאס - ... זה מה שלימדת או חי לעשות, גריהאד. לזפש את האמת!

המנהל - לא את האמת, תומאס, את העובדות. רק עובדות.

תן לצופים להחליט מהי האמת.

תומאס - על מה שיש בסרט, הוויזואלי.

המנהל - לא זאת השאלה, תומאס.

תומאס - אנשים העלו אנשים באש!

המנהל - זה קורה כל הזמן, בכל מקום.

(המנהל מפעיל לסירוגין את מסכי הטלויזיה המפוזרים במשרד)

בגבהים שונים. תמונות-אלימות קשות מכל מיני מקומות בעולם.

רעשים ממינים שונים. לאחר שהייה המנהל סובר את הקולות והתמונות

ממשיכות לרצד- על המסכים)

תומאס - הפעם זה קורה כאן, מתחת לאף שלנו!

(המנהל מכבה את מסכי הטלויזיה)

אינגה - אתה לא תקרין את הסרט שעשינו.

המנהל - אני, כן.

אינגה - אז על מה הריכוח?

המנהל - אין ריכוח, אינגה. (לתומאס) זה לא הסרט "מקום שקט" שהתחייבת עליו.

(שהייה)

תומאס - אתה מפטר אותי?

המנהל - לא. אתה מתפטר. (מגיש לו דף) מודה את החתימה?

תומאס - כן, של י.

אינגה - (לתומאס) עשינו סרט טוב. על זה לא מתפטרים.

תומאס - את צודקת, על זה לא מתפסדים. אני מתפטר על זה שטעיתי.

חשבתי שאפשר לעשות אצלו סרט על מקום שקט, טעיתי.

חשבתי שאצלנו דבר ברור כזה לא יכול לקרות, טעיתי.

אני שמח שאת באה במקומי, אינגה.

(מתחבקים)

המנהל - ביולי באת אלי... זוכר?...

(האור משתנה לחלוטין במשך. אינגה בעלפה. תומאס בבגדי קיץ קלים.)

אור בהיר. גרהארד מדפדף בתסריט של "מקום שקט". תומאס מעשן)

המנהל -... סרט על עיר שלא קורה בה כלום. עיר בלי חדשות. "מקום שקט".

יש דבר כזה, תומאס?

תומאס - בגילי אני מאוד מקווה שכן.

(צוחקים)

המנהל - ואם לא תמצא?

תומאס - אתפטר, גרהארד.

(המנהל שולף מן המגירה טופס התפטרות. רשם בו דבר מה.)

מוסר לתומאס עם עט. תומאס חותם. המנהל מחזיר למגירה ושולף

בקבוק ומוזג לשתי כוסיות. מגיש, מקישים, שותים. תומאס אומר ללכת)

המנהל - תומאס, אל תהיה בביא. די קשה היום להיות אפילו עיתונאי.

אנחנו מראים שבודות, אבל אנחנו צריכים אנשים שירצו לראות אותן.

בלי צופים אין לעובדות כל ערך.

(האור יורד על המסך.)

במרחק עולה קול אישה - שיר מזרחי.

על הבמה האפלה קרן אור אחת מתרכזת על אינגה.

על המסך - פניה של אינגה)

אינגה - לא אשכח לעולם את עיניה של דומיביק, בת 14.

לא נתתי לה בסרט יורד מדקה וחצי.

אני מתביישת.

(האור יורד על הבמה.)

על המסך: על פניה של אינגה מופיעה הכתובת: "מ ק ר ס ש ק טי"

סרט של תומאס וולף ראינגה שטראוס.

דמותה של אינגה מתחלפת בתמונות במל ספינות הדייגים.

המסך כבה)